

Żołnierze w służbie historii

https://zolnierzewhistorii.ipn.gov.pl/zwh/form/r8800244338,Zespol-Szkol-w-Komornicy-im-mjr-Konstantego-Mikolaja-Radziwilla.html
17.05.2024, 04:49

Marcin Gągolewski

[Powrót](#)

Pełna
nazwa
szkoły

Zespół Szkół w Komornicy
im. mjr Konstantego
Mikołaja Radziwiłła
05-135
Komornica
mazowieckie

Dane zespołu

Nauczyciel -
Opiekun -
imię i
nazwisko

Marcin Gągolewski

Pierwszy uczeń

Uczeń 1 -
imię i
nazwisko

Mikołaj Pontek

Drugi uczeń

Uczeń 2 -
imię i
nazwisko

Szymon Rudnicki

Trzeci uczeń

Uczeń 3 -
imię i
nazwisko

Julia Bartuszek

Sylwetka żołnierza

Imię i
nazwisko
żołnierza

Julian Sielewicz

Lata
życia

1892-1940

Opis
postaci

Julian Sielewicz urodził się 20 marca 1892 roku. Był synem Franciszka i Elenory. Pochodził z wielodzietnej rodziny, jeden z jego braci, Leonard związał swoje życie ze służbą wojskową. Rodzina mieszkała w majątku Justynowo.

Nazwa ta nawiązuje do imienia jego dziadka, Justyna Sielewicza, który był właścicielem dobytku. Na jego terenie znajdował się młyn wodny. Ojciec Juliana przewidywał rozwój owego młyna, przez co chciał wykształcić syna w tym kierunku. Wczesne dzieciństwo spędził w dworze, tutaj też początkowo pobierał naukę. Później ojciec wysłał go do nowo powstałej Odeskiej Szkoły Młynarsko-Technicznej. Okres nauki obejmował 4 lata. Szkoła była nowoczesna i dobrze wyposażona m.in. w laboratoria chemiczne i fizyczne, warsztaty szkolne oraz bibliotekę ze specjalistycznym księgozbiorem. W czerwcu 1914r. ukończył ją z tytułem technika. Jednak nie było mu dane pracować w tym zawodzie, ponieważ tego samego miesiąca otrzymał powołanie do odbycia służby wojskowej w 97. Liflandzkim Pułku Piechoty Armii Rosyjskiej. Po wstępnym przeszkoleniu był skierowany na I wojenny kurs dla kandydatów na oficerów piechoty w Kazańskiej Szkole Wojskowej. Julian ukończył go 1 grudnia 1914 roku w stopniu podchorążego. Ukończywszy szkołę został przydzielony do jednego z pułków 4. Zapasowej Brygady Piechoty w Tule. Został tam awansowany do stopnia chorążego. 8.06.1915 r. Sielewicza skierowano na front do 6. Finlandzkiego Pułku Strzeleckiego, gdzie po

czasie pełnił funkcje dowódcy kompani.
1.07.1915r. został awansowany do stopnia podporucznika.
W maju podczas bitwy pod Krasnem Sielewicz został ranny.
Po pobycie w szpitalu 4 sierpnia 1916r. udał się na rekonwalescencję 30. Zapasowego Pułku Piechoty w Moskwie. We Wrześniu awansowano go do rangi pod kapitana oraz odznaczono Orderem św. Stanisława III klasy, Orderem św. Anny III klasy, oraz Orderem św. Anny IV klasy.
8 lutego 1917r. Skierowano go do Oficerskiej Szkoły Żeglugi Powierzanej pod Piotrogradem. 28 maja 1917 po 4 - miesięcznym szkoleniu pod kapitan Julian Sielewicz dostał skierowanie do 26 korpusu Żeglugi powietrznej na stanowisko starszego oficera. Zakończył tam służbę w 1917 roku. Na początku grudnia, 1 lutego 1918 roku przybył w składzie 1 korpusu polskiego w Rosji do 1 Oddziału Balonowego w Mińsku Białoruskim, gdzie pełnił funkcje dowódcy plutonu w 1 Legionie Oficerskim, którym dowodził pułkownik Daniel Konarzewski. W lipcu 1918 roku w związku z rozformowaniem 1 Korpusu Polskiego Sielewicz został zwolniony z czynnej służby wojskowej i powrócił do Justynowa. Tam w październiku wstąpił do tworzącej się filii Związku Wojskowych Polaków miasta Wilna - drużyny samoobrony wileńskiej w

Świrze która dowodził jego brat.
29 grudnia wszyscy żołnierze tej drużyny zostali zobowiązani do służby w Wojsku Polskim. Sielewicz w służbie w Wojsku Polskim podzielił losy służby w armii rosyjskiej. Znow zaczął w piechocie, następnie walczył na froncie gdzie został ranny a po leczeniu wstąpił do wojsk aeronautycznych. 8 lutego 1919 Sielewicz przyjęty został do Pułku Strzelców w Ostrowi Mińskiej. 25 maja 1919 został przyjęty do WP w stopniu porucznika. 31 marca 1919 został przeniesiony na stanowisko dowódcy 3 kompani w 1 Batalionie Strzeleckim. 8 października 1919 porucznik Sielewicz zdał obowiązki dowódcy. Następnie objął funkcję oficera prowiantowego 1 Batalionu Mińskiego Strzelców, które zdał w styczniu 1920 i objął dowodzenie 5 Kompanią Strzelecką w 2 batalionie. 14 maja na odcinku Polock-Lepel rosyjskie wojska rozpoczęły atak, na 5 i 7 kompanie 2 Batalionu Strzelców dowodzone przez por. Sielewicza i kpt. Niedźwieckiego. Po starciu, przeciwnik wycofał się, jednak odzyskując siły 15 maja zaatakował raz jeszcze zastawiając mosty przy rzece Jese aby uniemożliwić Polakom odwrót, jednak odział przebił się i zorganizował obronę na wzgórzach pod stajniami. Mimo iż 2 batalion uważany był za stracony udało mu się dołączyć do 3 batalionu

szturmowego obsadzając pozycje na północ od Jeziora Lepelskiego. Następnego dnia walki trwały dalej tym razem to rosyjskie szeregi zaskoczone ogniem 2 i 5 kompani wycofały się w stronę miejscowość Osje, wykorzystując zamieszanie w armii wroga polscy dowódcy urządzili zasadzkę wysyłając dwie kompanie na skraj lasu aby zaskoczyć wroga w dwóch stron. Plan powiódł się i Polacy odnieśli sukces, po chwili ostrzału żołnierze ruszyli do walki na bagnety, odsuwając przeciwnika w kierunku miasta Osje gdzie 6 Kompania strzela do nich z karabinów maszynowych . Walka została wygrana. Polacy wzięli do niewoli około 200 rosyjskich jeńców. Zdobyto cały tabor bojowy, resztką z Bolszewików poległa lub rozproszyła się po lesie. W tej walce por. Julian Siewicz został odznaczony krzyżem orderu wojennego Virtutti Militari przez Józefa Piłsudskiego za inicjatywę, męstwo i odwagę, oraz odważne decyzje prowadzące do zwycięstwa nad Rosją, wręczenie orderu odbyło się 1 maja 1921 roku. W ciężkiej walce nad Berezyną por. Siewicz został ciężko ranny, jego rany opatrzone zostały w punkcie medycznym dywizji a następnie skierowany został na leczenie do warszawskiego szpitala. Od marca 1921 leczył się przebywając w sanatoriach. 21 kwietnia 1921 do okresie leczenia

por Sielewicz powrócił do pułku który w tamtym czasie stacjonował w Wilnie, gdzie objął stanowisko oficera mundurowego i zaraz potem przyjął dodatkowa funkcje oficera informacyjno-wywiadowczego. Pod koniec maja postanowił o przeniesieniu się do wojsk aeronautycznych o czym poinformował swoje dowódcę, który wyraził zgodę. 10 lipca 1921 por. Sielewicz został przeniesiony do departamentu 3 żeglugi napowietrznej ministerstwa spraw wojskowych, gdzie przystąpił do kursu. 4 sierpnia 1921 rozpoczął kursu typu aplikacyjnego dla oficerów innych rodzajów broni szkole w Toruniu, trwał on do 8 kwietnia 1922, w dniu tym odbył się 3 kurs zasadnicza w oficerskiej szkole aeronautycznej. Po ukończeniu szkoły Sielewicz awansował do stopnia kapitana z lokatą 6 i starszeństwem z dniem 1 czerwca 1919 oraz przydzielony do 2 Batalionu Balonowego w Jabłonnej jako oddziału macierzystego. 9 czerwca 1922 kpt. Julian Sielewicz objął dowodzenie 2 Kompania Aerostatyczna. Z dniem objęcia dowodzenia zabrał się za poprawę jakości socjalno burtowych, wykorzystają nabyta wiedzę i doświadczenie szybko przywrócił rytm szkoleniowy, przykładał bardzo dużą uwagę do sprawności fizycznej swoich żołnierzy, organizując im zawody sportowe. W grudniu

1923 Sielewiczowi powierzono dowodzenie 4 Batalionem Balonowy w Krakowie. W kwietniu 1924 rozporządzeniem prezydenta RP Julian Sielewicz został awansowany do stopnia majora. 20 czerwca 1924 został przeniesiony na stanowisko komendanta parku balonowego. W sierpniu 1925 Sielewicz dostał skierowanie na dwu miesięczny kurs kwatermistrzowski przy wyższej szkole wojennej. Kurs zakończył się 31 października 1925,. W styczniu 1926 minister spraw wojskowych wyznaczył Sielewicza na kwatermistrza batalionu balonowego, natomiast w sierpniu 1927 na zastępcę dowódcy. Pod koniec listopada oddał swoje obowiązki kpt. Gumińskiemu i udał się do Warszawy na 1 kurs oficerów szotowych lotnictwa, który rozpoczął się 1 grudnia, a skończył 31 marca 1928 roku. 11 kwietnia wrócił do swoich wcześniejszych obowiązków. Niestety niedługo po powrocie do swych obowiązków ciężko zachorował i trafił do szpitala w Toruniu, W czerwcu 1928 wykonał swój pierwszy od długiego czasu lot balonem wolnym, w kolejnych latach bardzo aktywnie uczestniczył w tej dziedzinie, startując w zawodach krajowych oraz międzynarodowych. W 1929 mjr Sielewicz odbył 3 loty balonem, wtedy też po raz pierwszy wziął udział w zawodach organizowanych przez jego jednostkę. W styczniu 1931 Julian Sielewicz został

przeniesiony do 2 Batalionu Balonowego w Legionowie na stanowisko dowódcy. 18 marca 1931 minister zezwolił majorowi Sielewiczowi na noszenie i przyjęcie Odznaki Obserwatora Balonowego. 22 grudnia 1931 prezydent RP awansował Sielewicza do stopnia podpułkownika. Podpułkownik Sielewicz miał Złotą Odznakę Sportową, brał też udział w zawodach Gordon Bennete'a. W 1934 w 2 Batalionie Balonowym zaszły istotne zmiany, dowódca Sielewicz został także komendantem garnizonu Legionowo. 23 września 1936 Minister Komunikacji odznaczył podpułkownika Juliana Sielewicza Złotym Krzyżem Zasługi za zasługi na polu sportu balonowego. Został on także wyróżniony Złotą Odznaką Honorową Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej. W sierpniu 1939 Sielewicz dowodził mobilizacją i rozformowaniem 2 Batalionu Balonowego. Na początku września 1939 Sielewicz przeprowadził ewakuację jednostki drogą okrężną przez Wieliszew do Siedlec. Sielewicz po dotarciu do Siedlec otrzymał rozkaz opuszczenia transportu i udania się pieszo do Włodawy lub Kowla. 9 września 1939 r. do Włodawy przyjechał Sielewicz w towarzystwie kapitana Zuba i 3 samochodów ciężarowych z bazy, w tym dniu około godziny 15 nieprzyjaciół zbombardował Włodawę niszcząc stację kolejową i most na Bugu. 10

września 1939 r Sielewicz z pułkownikiem Pomaskim udali się do Brześcia po dokładne informacje i benzynę do samochodów. Następnego dnia poszukiwano miejsca na ulokowanie bazy, ponieważ samochody ulokowane były w lesie. 13 września 1939 r. około 4 rano przybył pułkownik w Sielewicz i przyniósł kilka beczek benzyny z transportu z Włodawy. Po zatankowaniu ruszyli do Kowla , samochody pod dowództwem kapitana Zuba ukryte zostały w lesie. 17 września 1939 r. została wydana informacja ze na ziemi polskie wtargnęła Armia Czerwona, która skierowała się w stronę granicy rumuńskiej. Horodecka została całkowicie zajęta przez wojska radzieckie, widziano w niej podpułkownika Juliana Sielewicz, jak się potem okazało Sielewicz i transport bazy balonowej dostał się do niewoli radzieckiej. W związku z tym na początku kwietnia 1940 zgodnie z listą przewozowa pułkownik Julian Sielewicz przewieziony został do Katynia i tam zamordowany, przez NKWD. Była to osoba nietuzinkowa i jednocześnie mało odkryta, która w polskiej historii zasługuje na szczególną pamięć.

Film o postaci

<https://www.youtube.com/watch?v=T6aycsorQfg>

Wykorzystane
źródła

- 1) Kozak Zygmunt, Moszumański Zbigniew, Szczepański Jacek, Pułkownik Julian Sielewicz (1892-1940), Oficyna Wydawnicza „Ajaks”, Pruszków-Legionowo 2019
- 2) Kozak Zygmunt, Moszumański Zbigniew, Szczepański Jacek, 1 Batalion Balonowy, Pruszków 2007
- 3) Kozak Zygmunt, Moszumański Zbigniew, Szczepański Jacek, 2 Batalion Balonowy, Pruszków 2006
- 4) Kozak Zygmunt, Oficerowie wojsk balonowych – zwycięzcy Międzynarodowych Zawodów Balonów Wolnych o Puchar im. Gordona Benneta w latach 1932-1938 w: 100 lat polskiego lotnictwa wojskowego red. Marcin Kruszyński, Marcin Paluch, Adam Radomyski, Dęblin 2018
- 5) Litwiński Jerzy, Gordon Bennet okresu międzywojennego, w: Przegląd lotniczy, 2004, nr 11
- 6) Sielewicz Julian, XXIII Międzynarodowe Zawody Balonów Wolnych o Nagrodę im. Gordon Bennete’a, w: Przegląd Lotniczy, 1935, nr 11
- 7) Szczepański Jacek, Julian Sielewicz (1892-1940), Gazeta Miejskowa, 2003, nr 44(136)
- 8) Szczepański Jacek, Julian Sielewicz (1892-1940), Gazeta Miejskowa, 2004, nr 50(194)
- 9) Szczepański Jacek, VI Krajowe Zawody Balonów

Wolnych o Puchar im płk.
A. Wańkowicz. Legionowo
25 września 1933 r., w:
Niepodległość i Pamięć,
2011, nr 33

Miejsce pamięci

Nazwa
miejsca

Pomnik legionowskich
ofiar Zbrodni Katyńskiej
przy Parafii Matki Bożej
Fatimskiej w Legionowie

Lokalizacja

Zdjęcia

Nazwa
miejsca

Epitafium Katyńskie w
Muzeum Katyńskim w
Warszawie

Lokalizacj
a

Zdjęcia

Nazwa
miejsca

Obelisk upamiętniający 2
Batalion Aeronautyczny i
2 Batalion Balonowy w
Legionowie w Parku
Miejskim im.
Kościuszkowców

Lokalizacja

Zdjęcia

Dokładny
opis
miejsc
Podczas przygotowywania

projektu dotyczącego płk
Juliana Sielewicza
odwiedziliśmy wraz z
klasą prawniczą dla której
przygotowywaliśmy lekcje
wiele miejsc pamięci
związanych bezpośrednio
lub pośrednio z naszym
bohaterem. Na terenie
miasta Legionowa takich
miejsc jest kilka, nie
licząc tych w innych
miejscowościach. Na
potrzeby projektu
wybraliśmy 3 które
uznaliśmy za najbardziej
znane lub upamiętniające
miejsca gdzie nasz
bohater spędził część
swojego życia oddając się
pasji latania balonami i
zarażając tą pasją innych
dookoła. Wybraliśmy
zatem następujące
miejsca pamięci, które
stały się elementem
naszej żywej lekcji historii
- spaceru z klasą
prawniczą śladami płk J.
Sielewicza:

- 1) Pomnik legionowskich
ofiar Zbrodni Katyńskiej
przy Parafii Matki Bożej
Fatimskiej w Legionowie
- 2) Epitafium Katyńskie w
Muzeum Katyńskim w
Warszawie
- 3) Obelisk upamiętniający
2 Batalion Aeronautyczny
i 2 Batalion Balonowy w
Legionowie w Parku
Miejskim im.
Kościuszkowców

Ad. 1
W dniu 2.04.2023 nasza
grupa odwiedziła Pomnik
Ofiar Zbrodni Katyńskiej
w Legionowie, przed jej
83 rocznicą, aby
upamiętnić pamięć
poległych żołnierzy, w
tym Juliana Sielewicza
którego nazwisko
wypisane jest obok
pozostałych ofiar zbrodni
katyńskiej z powiatu
legionowskiego.
Złożyliśmy kwiaty i w

należyty sposób oddaliśmy honor. Na symbolicznym pomniku z płyty nagrobkowej widnieje tablica, która wymienia Legionowskie ofiary Zbrodni Katyńskiej. Pomnik uwieczniony jest orłem wojskowym. Na tablicy nagrobkowej widnieje napis „Katyń-Charków-Miednoje-1940”, znak Krzyża Orderu Wojennego Virtuti Militari, oraz wykaz 45 nazwisk ofiar. Autorem projektu pomnika był Stanisław Gadomski.

W Legionowie mieszkała bliżej nie określona liczba oficerów i to głównie ich nazwiska znajdują się na tablicy. Pomnik odsłonięty został w 70 rocznicę zbrodni katyńskiej w roku 2010 przez władze miasta Legionowo, na terenie Parafii Matki Boskiej Fatimskiej przy ulicy Orłąt Lwowskich, od tego czasu co roku, aby kultywować pamięć o naszych legionowskich bohaterach odprawiana jest msza święta w ich intencji, a następnie oficjalne złożenie kwiatów pod pomnikiem przez żołnierzy. Autorem projektu był Stanisław Gadomski.

Akt erekcyjny pomnika wmurowano 21 marca 2010 r. zaś uroczyste odsłonięcie pomnika nastąpiło 3 maja 2010 r. Pomnik w całości został sfinansowany przez samorząd miasta Legionowo. Aktu odsłonięcia pomnika dokonali: Prezydent Miasta Legionowo, Pani Barbara Dulaska nestorka rodziny Sielewiczów i przedstawicielka inicjatorów budowy pomnika Pani Bronisława

Romanowska-Mazur.
Badania prowadzone
przez Muzeum
Historyczne w Legionowie
pozwoliły ustalić liczbę 44
oficerów i 2 policjantów -
legionowskich ofiar
Zbrodni Katyńskiej. W
tym rozumieniu, pojęcie
tej zbrodni dotyczy nie
tylko Katynia, lecz
wszystkich miejsc kaźni
Polaków na Wschodzie.
Z liczby 46 legionowskich
ofiar zbrodni w 1940 r. w
Katyniu zostało
zamordowanych 28
oficerów, w Charkowie -
16 oficerów, w Twerze - 2
policjantów. W liczbie tej
19 było oficerami
zawodowymi, 2 -
policjantami w służbie, a
25 - oficerami rezerwy.
Oficerowie z Legionowa
pełnili różnorodne
stanowiska i funkcje w
jednostkach. Dowódcami
jednostek byli: ppłk Julian
Sielewicz - dowódca 2.
Batalionu Balonowego -
patron 1. Legionowskiego
Batalionu Zaopatrzenia,
mjr Zdzisław Szulczewski
- pełniący obowiązki
dowódcy 1. Dywizjonu
Pociągów Pancernych, mjr
Zygmunt Zieliński - w
kampanii wrześniowej
dowódca oddziału
zapasowego 2. Batalionu
Mostów Kolejowych.
Kierowniczą kadre
dowództw jednostek
tworzyli: mjr pil. obs.
Kazimierz Kraczkiewicz -
zastępca dowódcy 2.
batalionu balonowego,
kpt. Ludwik Pieńkowski -
kwatermistrz 1. dywizjonu
pociągów pancernych,
kpt. Włodzimierz Lichacz -
oficer techniczny w 2.
batalionie mostów
kolejowych, kpt.
Kazimierz Majewski -
dowódca pociągu
pancernego

„Poznańczyk”. W Twerze zostali zamordowani dwaj legionowscy policjanci st. post. Bolesław Kołakowski i st. post. Stanisław Litwińczuk. Połowa spośród ofiar uczestniczyła w wojnie 1920 r. a wszyscy byli uczestnikami wojny obronnej 1939 r. Pomnik jest jednym z elementów spaceru śladami Juliana Sielewicza, który zorganizowaliśmy dla grupy z klasy prawniczej w ramach żywej lekcji historii w dniu 19.05.2023 r.

Ad. 2

Tablice upamiętniające ofiary zbrodni katyńskiej mieszczą się w Muzeum Katyńskim w Warsaskiej Cytadeli przy ulicy Jana Jeziorańskiego 4 02-521 Warszawa. Na tablicach pamiątkowych znajdują się około 22 tysięcy nazwisk ofiar zbrodni w 1940, w tym pułkownik Julian Sielewicz. Nasza grupa udała się do muzeum aby przybliżyć sobie los i okoliczności śmierci naszego bohatera, którego nazwisko udało nam się znaleźć wśród wymienionych na tablicach upamiętniających. Epitafium Katyńskie znajduje się w zabytkowym budynku dawnej działobitni. W szeregu pięciu nisko sklepionych pomieszczeń zamontowano 15 stalowych tablic z nazwiskami blisko 22 tysięcy pomordowanych. Autorami tablic jak i projektu całego muzeum są Andrzej Belina Brzozowski i Konrad

Grabowiecki nagrodzeni
prestżowymi nagrodami
za ten projekt m.in.
pracownia BBGK
Architekci otrzymała
nagrodę East Centric
Architecture Triennale
Award w kategorii
najlepszy bu-dynek
publiczny w Europie
Środkowej i Wschodniej.
W dniu 23.03.2023 r.
nasza grupa
zorganizowała lekcję na
terenie Muzeum
Katyńskiego dla klasy
prawniczej z naszej
szkoły.

Ad. 3
Miejscem pamięci
związanym z
Pułkownikiem Julianem
Sielewiczem, do którego
nasza grupa przybyła, jest
legionowska aleja pamięci
żołnierskiej, znajdują się
na niej granitowe głazy.
Na jednym z nich znajduje
się kamień z tabliczką
która upamiętnia między
innymi
1 Legionowski Batalion
Zaopatrzenia im. Płk.
Juliana Sielewicza.
Na drugim zaś
wymienione zostały
jednostki którymi
dowodził Sielewicz.
Całość odsłonięto w
weekend 20-21 maja
2018 roku, w Parku
Kościuszkowskim na
osiedlu „Piaski” w
Legionowie. Z główną
inicjatywą wyszło
Stowarzyszenie
Ogólnopolska Rodzina
Kościuszkowców. Miejsce
to odwiedziliśmy 19 maja
2023 r. kiedy zostaliśmy
zaproszeni na
uroczystości patriotyczne
związane z 80. rocznicą
utworzenia 1.Dywizji
Piechoty im. T. Kościuszki.
Po uroczystościach nasza

grupa projektowa
zaprosiła uczniów klasy
prawniczej na spacer
śladami płk. Juliana
Sielewicza na terenie
Legionowa.

Źródła:

1) Domański Erazm,
Pomnik legionowskich
ofiar Zbrodni Katyńskiej,
w: Rocznik Legionowski, t.
IV, 2011, s. 370-375

2)
<https://legionowo.pl/a/1870-pomnik-ofiarom-zbrodni-katynskiej>

3)
<https://www.przyjaciele-legionowa.org.pl/2013/04/10/legionowskim-ofiarom-zbrodni-katynskiej/>

4)
<http://archiwum.toiowo.eu/index.php/782-aktualnosci/2011/2444-czterdziestu-szeciuz-legionowa>

5)
<http://www.muzeumkatynskie.pl/>

6) Wywiad z p. J.
Szczepańskim -
Dyrektorem Muzeum
Historycznym w
Legionowie

Żywa lekcja historii

Opis
przeprow-
adzonej
żywej
lekcji
historii

Nasza żywa lekcja historii
dotycząca płk. Juliana
Sielewicza miała

charakter wielopłaszczyznowy i wieloetapowy. W lekcji uczestniczyła klasa 1 o profilu prawniczym z naszego liceum. Pierwszym etapem tego projektu była wycieczka do Muzeum Katyńskiego, która odbyła się 23.03.2023 r. Wycieczka miała za zadanie zapoznać uczniów z tematyką Zbrodni Katyńskiej. Nasza grupa projektowa oprowadziła klasę prawniczą po Muzeum Katyńskim w Warszawie, ze szczególnym uwzględnieniem losów naszego bohatera płk. Juliana Sielewicza. Na początku wycieczki grupa projektowa ogłosiła konkurs polegający na znalezieniu na terenie Muzeum Katyńskiego co najmniej 1 miejsca gdzie wymienione jest imię i nazwisko naszego bohatera. Była to dosyć trudna zagadka, ponieważ okazuje się, że w tym muzeum są tylko 2 takie miejsca - wyświetlana lista katyńska i tablice z nazwiskami umieszczone przy wyjściu. Takie poszukiwania spowodowały, że uczniowie z większą uwagą przyglądali się eksponatom i w sposób aktywny poszukiwali wsparcia ze strony pracowników muzeum. Dodatkowo uczniowie z klasy prawniczej zostali podzieleni na 4 osobowe zespoły i w ramach tych zespołów mieli za zadanie znalezienie wśród eksponatów przykładowego wyposażenia jakie mógł posiadać Julian Sielewicz w radzieckiej niewoli tuż

przed zamordowaniem w ramach Zbrodni Katyńskiej. Oczywiście dla najlepszych zespołów przygotowaliśmy drobne upominki. Wizyta w Muzeum Katyńskim w Warszawie okazała się niezwykle lekcją historii. Większość uczniów była w nim po raz pierwszy. Dla naszej grupy projektowej wycieczka ta stanowiła swego rodzaju „podkład” pod dalsze działania w projekcie, ponieważ chcieliśmy, by uczniowie poznali głębiej Zbrodnię Katyńską zanim zaczniemy przedstawiać im naszego bohatera płk. Juliana Sielewicza.

Drugim etapem naszych działań w projekcie było zaproszenie naszych młodszych kolegów z kl. 1d na spotkanie pt. „Płk. Julian Sielewicz – dowódca garnizonu Legionowo, ofiara Zbrodni Katyńskiej”, z dr Arturem Bojarskim, które odbyło się 2.04.2023 r w Muzeum Historycznym w Legionowie i dotyczyło postaci płk. Juliana Sielewicza. Spotkanie odbywało się w niedzielę o godz. 15:00, więc uczestniczyło w nim oprócz naszej trójki projektowej jeszcze 6 osób z klasy 1d prawniczej. Spotkanie mimo, że nie było organizowane przez naszą grupę to jednak pięknie wpisało się w nasze działania projektowe, ponieważ dało nam nowe inspiracje do dalszego działania, a uczniom uczestniczącym w naszej żywej lekcji historii również nową wiedzę o Zbrodni Katyńskiej

Kolejnym działaniem w

ramach projektu była
lekcja w szkole
przeprowadzona
11.05.2023 r przez naszą
grupę projektową
podczas której
przedstawiliśmy dosyć
szczegółowo naszego
bohatera. Podczas lekcji
uczniowie klasy
prawniczej rozwiązali test
sprawdzający wiedzę o J.
Sielewiczu. Dla
najlepszych były
przewidziane słodkie
upominki. Test został
stworzony w aplikacji:
www.fyrebox.com
[https://www.fyrebox.com/
play/7zyaakrjy0brjkd4lx?
fclid=IwAR0gl1W6s4DRQ
t1NPm3SOyhOpr21le3iUU
vqvZroUivrCrZma1fMX1tL
Nbk](https://www.fyrebox.com/play/7zyaakrjy0brjkd4lx?fclid=IwAR0gl1W6s4DRQt1NPm3SOyhOpr21le3iUUvqvZroUivrCrZma1fMX1tLNbk)
Podczas lekcji ogłosiliśmy
konkurs na
przygotowanie
multimedialnej „tablicy
korkowej” o jednej z ofiar
Zbrodni Katyńskiej z
powiatu legionowskiego w
aplikacji Padlet lub
książkę elektroniczną
dotyczącą ofiar zbrodni
katyńskiej z powiatu
legionowskiego. Jednym z
narzędzi do wyboru:
www.storybird.com lub
www.storyjumper.com lub
www.zooburst.com.
Zrobiliśmy również krótką
pogadankę na temat
praw autorskich i na
temat stron na których
można bezpłatnie
pozyskać materiały do
prac. Poleciliśmy, by
grupy korzystały z
zasobów dostępnych w
ogólnodostępnych
zasobach internetowych,
które przedstawiliśmy na
spotkaniu na Zoom. Na
przesłanie prac
wyznaczony został termin
26 maj 2023 r.
Kolejnym działaniem był
spacer wraz z klasą 1d po

Legionowie śladami
Juliana Sielewicza, który
zorganizowaliśmy w
ramach żywej lekcji
historii w dniu 19.05.2023
r. Trasa wycieczki była
dosyć intensywna
ponieważ odwiedziliśmy
kilka miejsc pamięci
związanych bądź to ze
Zbrodnią Katyńską, bądź
bezpośrednio z płk. J.
Sielewiczem np. jego dom
w którym mieszkał przez
wiele lat będąc dowódcą
w jednostce w
Legionowie. Inne miejsca,
które odwiedziliśmy to
były:

- 1) Pomnik legionowskich
ofiar Zbrodni Katyńskiej
przy Parafii Matki Bożej
Fatimskiej w Legionowie
  - 2) Epitafium Katyńskie w
Muzeum Katyńskim w
Warszawie
  - 3) Obelisk upamiętniający
2 Batalion Aeronautyczny
i 2 Batalion Balonowy w
Legionowie w Parku
Miejskim im.
Kościuszkowców
  - 4) Głaz z tablicą pamięci
poświęcony pamięci
Polaków zamordowanych
w Katyniu 1940 przy
Kościele Matki Boskiej
Królowej Polski w
Jabłonie
  - 5) 7 dębów pamięci ofiar
katyńskich przy
legionowskich szkołach
  - 6) Miejsca gdzie
znajdowały się 2 Batalion
aeronautyczny i 2
Batalion balonowy
- Wycieczka była bardzo
intensywna, ale wszyscy
byli zadowoleni, że
poznali historię swojej
małej ojczyzny. Wielu
uczniów stwierdziło, że w
codziennym zabieganiu
nie zauważają tych miejsc
pamięci, które ich
otaczają. Zapewne ta
lekcja w terenie będzie
swego rodzaju „ziarnem”,

które spowoduje, że uczniowie powiedzą o tych miejscach pamięci swoim bliskim i rodzinie. Mamy nadzieję, że udało się nam zainteresować lokalną historią chociaż pewną grupę naszych kolegów.

Nasz projekt zakończyliśmy spotkaniem podsumowującym 26 maja 2023 r w szkole z klasą 1d. Podczas tego spotkania rozstrzygnęliśmy konkurs na padlet i książeczkę elektroniczną. Wpłynęło łącznie 13 prac, które charakteryzowały się niezwykłą kreatywnością. Nagrody dla autorów najlepszych prac zostały ufundowane przez „trójkę” klasową rodziców klasy do której uczęszcza grupa projektowa. Dodatkowo zrobiliśmy pogadankę i zrobiliśmy małą ewaluację projektu, ponieważ chcieliśmy poznać nastroje naszych uczestników, ale także chcieliśmy poznać mocne strony naszej żywej lekcji historii i słabe, które można następnym razem poprawić. Ewaluację wykonaliśmy za pomocą aplikacji Mentimeter - uczniowie wpisali swoje odczucia i od razu mieliśmy wyświetlone na tablicy multimedialnej wyniki. Klasa 1d była niezwykle zadowolona z udziału w żywej lekcji historii i powiedzieli, że nie mogą doczekać się następnych nietypowych lekcji w terenie.

Zdjęcia

Pliki
